

60 let Televizního studia Ostrava

Klaun, začínající režisér a vysílání pro horníky. I tak začínalo ostravské studio.	2
Od Nebezpečného světa kalorií k Doktoru Martinovi	3
Nebezpečný svět kalorií	3
Po loveckých stezkách	3
Zpívánky	3
ANO-NE a další soutěže	4
Přátelé Zeleného údolí	5
Divadélko pod věží	5
Publicistika	6
Medúza a Bludiště	6
Dovolená v protektorátu a další nové projekty	6
Jak se vyvíjelo Televizní studio Ostrava	7
Oslavy 60. výročí	10

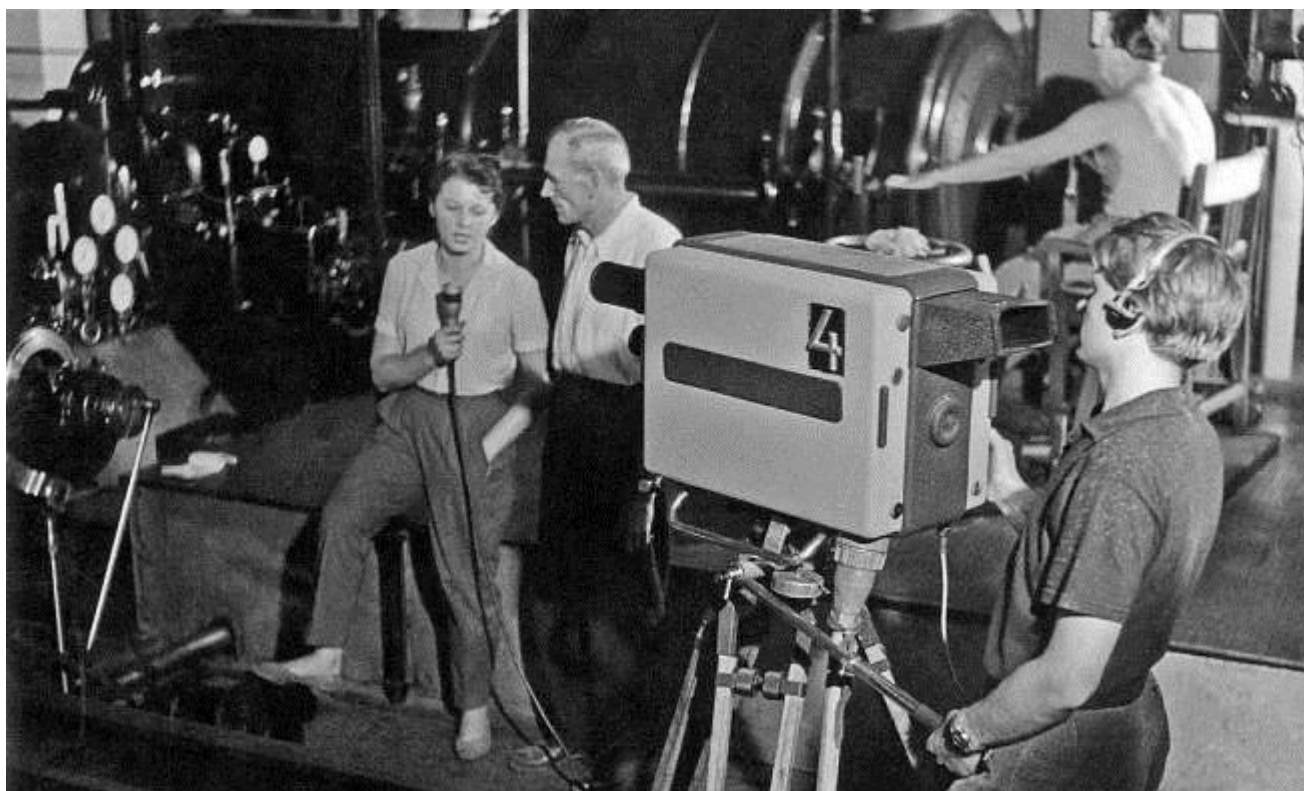

Klaun, začínající režisér a vysílání pro horníky. I tak začínalo ostravské studio.

„Dobrý večer, milí přátelé. Vítám vás k prvnímu zkušebnímu vysílání televizní stanice Ostrava. Ano, je to pravda: už i Ostrava má svou televizní stanici. A vy, milí přátelé, jste opravdovými televizními diváky. Trochu nezvyklé, že? Však si časem zvyknete.“ To byla první slova, která s úžasem vyslechla nepočtená hrstka televizních diváků, kteří byli o půl osmé večer, 31. prosince 1955, přítomni u svých televizních aparátů v Ostravě a jejím nejbližším okolí. Historicky první hlášení odbavila tehdy dvaadvacetiletá rozhlasová hlasatelka **Eva Kunertová Mudrová**. Československá televize začala sice vysílat již v roce 1953, avšak pražský televizní vysílač měl v roce 1953 tak slabý signál, že bylo prakticky nemožné, aby jej někdo v Ostravě zachytil. Pro Ostravany tak možnost sledovat televizní vysílání začala právě až s provozem regionálního studia.

O tom, jak první historické vysílání z Ostravy vlastně vypadalo, vypovídá dobové svědectví pozdějšího ředitele ostravského studia **Karla Dittlera**: „V 19.30 se na obrazovce po úvodním nahlášení Evy Kunertové objevil s krátkým pro-slovem **Alfréd Lubojacký**, ředitel Československého rozhlasu a televize v Ostravě. Pak se ujal slova **Lubor Tokoš**, člen Státního divadla v Ostravě, který konferencí spojoval sled krátkých zábavných filmů zakončený vystoupením hudebního klauna **Jaromíra Myšky**. Po přestávce pokračovalo vysílání krátkých filmů s průvodním slovem **Lubora Tokoše** až do 23.30, kdy první vysílání stanice Ostrava skončilo.“

První vysílání bylo součástí propagačních akcí určených zejména hornickým brigádníkům, kteří se rozhodovali nalézt v Ostravě nový domov. V prvních měsících se vysílalo dvakrát týdně, a to ve středu a v neděli. Od 1. dubna 1956 bylo vysílání rozšířeno o sobotu na tři dny a o sedm měsíců později se program rozšířil na čtyři vysílací dny — úterý, čtvrtek, sobotu a neděli. Program byl připravován tak, že obvykle pokrýl dobu mezi 19 a 22 hodinou.

Eva Kunertová Mudrová v roce 1963

Od Nebezpečného světa kalorií k Doktoru Martinovi

Nebezpečný svět kalorií

Málokterá z osobností televizní obrazovky mohla na přelomu šedesátých a sedmdesátých let soutěžit co do popularity a veřejné známosti se zpěváky vystupujícími před kamerami. Ostrava ale takovou osobnost měla, kupodivu to nebyl ani věhlasný sportovec, ani známý herec, nýbrž člověk, který vystudoval zdánlivě nezajímavý medicínský obor — endokrinologii, profesor Rajko Doleček. „*Mé první větší televizní vystoupení v rámci boje proti obezitě se odehrálo už 19. října 1964 v pořadu, který se jmenoval „Zdraví versus žaludek“*“, vzpomíná **Rajko Doleček**. „*Původní název zněl „Nejstarší zbraň hromadného ničení“; ale ten mi tehdy cenzura nepustila vzhledem k řinčení atomovými zbraněmi v obou táborech. Název měl připomenout, že nůž, vidlička a lžice v nezkušených rukou mohou přivodit záhubu postiženého, když se bude přejídat, stane se obézním a bude mít následkem toho větší nemocnost i úmrtnost.*“ Jedenáct dílů **Nebezpečného světa kalorií** bylo odvysíláno ve čtrnáctidenní frekvenci od poloviny července do začátku října 1975. Seriál dostal skvělý vysílací čas ve večerních hodinách.

Podobně otevřené a novátorské byly i další pořady, už s jinými odborníky z jiných léčebných oborů. **Soukromý vesmír** otevřel na obrazovce jedno ze společenských tabu, jakým v tu dobu byla rakovina, **Recept pro miliony** popularizoval běh pro zdraví, **Rodičovské otázky** se zaměřily na plánované rodičovství a problematiku neplodnosti. Tehdy se také poprvé na televizní obrazovce objevil sexuolog **Radim Uzel**.

Po loveckých stezkách

Jedním z nejvýznamnějších programových činů poloviny sedmdesátých let ostravské publicistiky a dokumentaristiky byla realizace seriálu **Po loveckých stezkách**. Základní myšlenka tohoto pozoruhodného projektu s přírodní tematikou se zrodila v období, kdy protěžovanými programovými tématy byly mimo jiné oslavné medailonky a portréty hrdinů socialistické práce a jiná ideologie. Čtyřčlenný štáb pod vedením režiséra Františka Mudry se poučeně pohyboval českou, moravskou i slovenskou přírodou a zdokumentoval po 420 dnech putování její tehdejší podobu včetně řady unikátních situací ze života lesní zvěře.

Zpívánky

Zpívánky byly vysílány od roku 1982 a v reprízách se na obrazovce objevují dodnes. Tento programový typ později převzalo i pražské, bratislavské a brněnské studio.

ANO-NE a další soutěže

Začátkem osmdesátých let přišel z pražského programového ústředí striktní příkaz, aby ostravské studio neprodleně připravilo cyklus zábavných vědomostních soutěžních pořadů, a zapojilo se tak do pravidelného vysílání již zavedených pořadů, jako byly Šest ran do klobouku, Buď a nebo a další. Oblastní studio nebylo nikdy příliš bohaté, z čehož při plnění zadaného úkolu jednoznačně vyplývalo, že vyžádaná soutěž musí být co nejlevnější. Dramaturg Milan Švihálek tedy přišel s geniálním řešením, a to zapojením Klubu sběratelů kuriozit. Soutěž se tedy opírala o tento princip: Sběratelé jsou přece docela zajímaví lidé a rozhodně nebude těžké přesvědčit je, aby se v nové soutěži angažovali. Klub sdružuje sběratele více než tří set oborů (od sběratelů autogramů až po sběratele žárovek). Jsou to lidé, kteří se perfektně vyznají ve svých oborech a jistě budou schopni svými znalostmi diváky zaujmout. Soutěžící si budou otázky připravovat sami a z každého takového sběratelského souboje na dané téma vyjde jediný vítěz. Poražený bude pak vždy povinen věnovat svému vítěznému soupeři unikátní exponát ze své sbírky. A otázky budou formulovány tak, aby na ně bylo možné odpovědět jediným slůvkem — buďto „ANO“, nebo „NE“. Tak vznikl i název soutěže. Sběratelská soutěž **ANO-NE** byla vysílána od roku 1979 až do roku 1982. Seriál se dočkal 39 pokračování. Oborů, které se v ANO-NE představily, byly desítky — například železniční doprava, olympijské odznaky, papírová platidla, dějiny hotelnictví, verneovky, zajímavosti kolem sýrů, Napoleon, citáty slavných osobností, velcí pěvci minulosti, jezdci formule 1, afrikanistika a podobně.

Z porevolučních formátů, jež usilovaly o to, oslovit diváky i s nabídkou jejich vlastní účasti, patřil mezi nejoblíbenější **Neváhej a toč!** (později **Tak neváhej a toč!**) moderovaný **Eduardem Hrubešem**. Tento pořad objevil pro českou televizní obrazovku formát home videa. Dalším divácky oblíbeným pořadem pak byla i **Hodina pravdy**. Tři nečekané úkoly pro tři odhodlané rodiny, tři nadějně tréninkové týdny a třikrát drama při ostrém pokusu.

Přátelé Zeleného údolí

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let se tvůrčí tandem Jaroslav Müller a František Mudra rozhodl realizovat hraný seriál, který by beskydskou přírodu na pomezí Moravy a Slovenska představil jako jeviště dramatického příběhu lidí spojených s lesem. Tak se zrodil seriál **Přátelé Zeleného údolí**, který si získal srdce dětí i jejich rodičů.

Hajného Horynu představoval slovenský herec Vlado Müller. *„Byl to nesmírně charismatický, dobrosrdečný člověk, který mi v životě hodně pomohl,“* říká o Müllerovi **Martin Čížek**, jenž si v seriálu zahrál hlavní dětskou roli. Na těžkosti natáčení zas vzpomíná tehdejší asistent režie Vojtěch Skopal: *„Měli jsme velké komplikace nejenom s dodržením rozpočtu a s organizací natáčení, ale zejména se zvířaty. V seriálu jich totiž vystupovalo několik — čáp, srnček, dokonce i tříkolový pstruh. Někdy ale bylo se zvířaty-herci docela veselo.“*

Na Přátelé Zeleného údolí se při vysílání dívaly statisíce diváků a živě reagovaly na jednotlivé příběhy. Seriálová píseň, jíž jednotlivé díly končily, zněla nejenom z televizní obrazovky, ale často i z úst těch, kteří seriál sledovali.

*„Kdybys tak náhodou měl pocit, že jsi sám,
tou cestou mechovou přijď rychle rovnou k nám.
Vždyť fůru přátel máš v Zeleném údolí,
Tak si jich jen važ, ať už jsi kdokoli...
Pro štěstí do kapsy tři sojčí pírků dej si
a špetku jehličí, ať vždycky trefíš zpět.
Kdybys to nevěděl, tak dávno malý nejsi,
Vždyť v kůře stromů dá se najít celý svět.“*

Divadélko pod věží

V oblasti hudebně-zábavných pořadů patřil k nejvýraznějším cyklům na ostravské obrazovce osmdesátých let pořad **Divadélko pod věží**, který byl vysílán v letech 1981 až 1987. Jeho nezapomenutelnou osobností byla ostravská rodačka Marie Rottrová. Pořad u diváků vyhrával právě proto, že v něm lidé poprvé viděli vystupovat zpěvačku populární hudby v roli moderátorky a hostitelky. S velikou chutí vystupovaly v „Divadélku pod věží“ největší soudobé herecké hvězdy — mezi jinými například Jiřina Bohdalová, Luděk Munzar, Vladimír Menšík, Josef Abrhám, Miloš Kopecký a samozřejmě i populární zpěváci, jako Karel Gott či Pavel Bobek. Tvůrci to ovšem někdy neměli snadné. Mnozí z hostů v těch letech nesměli na obrazovku, a tak bylo nutné zákazy různě obcházet. Spousta věcí se také nesměla říkat tak, jak byli lidé zvyklí. *„Pamatuji si například, jak Ondřej Havelka v jednom ‚Divadélku‘ dělal pastýře,“* vzpomíná **Marie Rottrová**. *„Šlo o vánoční vydání a Ondřej zpíval koledu. Všichni měli hrůzu z toho, že součástí scény nesmí být betlém a že z obrazovky nesmí zaznít slovo Ježíšek. Jenomže najdete koledu, v níž není ani betlém, ani Ježíšek!“*

Publicistika

Už od konce padesátých let byla v tvorbě ostravského studia výrazně zastoupena publicistika. Postupně se v průběhu sedmdesátých a osmdesátých let profiloval televizní dokument. Hovořilo se o tzv. ostravské publicistické škole. Z devadesátých let zůstávají v paměti a vlastně stále živé ve vysílání repríz portrétní dokumenty o hercích a dalších významných osobnostech veřejného života známé pod souhrnným názvem **Příběhy slavných**. Mýty a skutečnost o naší národní mentalitě odhalovala **Ta naše povaha česká**. Od poloviny devadesátých let se vysílají **Postřehy odjinud**. Od roku 2000 se každý týden objevuje na televizní obrazovce moderátor Roman Svoboda a s ním i pořad vznikající ve spolupráci s Policí **ČT Na stopě**.

Ve své době, od 1995 až 2004, patřila k nejznámějším pořadům z Ostravy investigativní **Klekánice**, moderovaná Petrem Bohušem a později Janou Lorencovou.

Medúza a Bludiště

Když koncem devadesátých let vypsalo ostravské studio konkurz na obsazení míst moderátorů nového hudebního soutěžního pořadu **Medúza**, přihlásilo se 250 dychtivých mladých lidí. Ještě žádný konkurz v historii ostravského studia se neseťkal s tak velikým zájmem. „Konkurz tehdy vyhráli dva naprosto neznámí kluci,“ vzpomíná producent Marek Dohnal. „První, Aleš Juchelka, studoval ekonomiku na Vysoké škole báňské a měl za sebou účinkování v ochotnickém souboru Divadlo. Druhý, Richard Krajčo, byl studentem prvního ročníku ostravské konzervatoře. Znal ho sotva pár návštěvníků havířovských tanečních klubů, v nichž působil jako diskžokej.“

Medúza se vysílala se od poloviny devadesátých let až do roku 2005.

Za tu dobu několikrát změnila podobu i moderátory. Nejvýraznější byla právě dvojice **Richard Krajčo** a **Aleš Juchelka**.

Téměř od stejné doby až dodnes vysílá TS Ostrava další zajímavý typ pořadu pro mladou cílovou skupinu. Jde o soutěžní pořad **Bludiště**, v němž se jako moderátor pravidelně objevuje **Roman Pastorek**.

Dovolená v protektorátu a další nové projekty

Mezi nejnovější projekty TS Ostrava se řadí **Dovolená v protektorátu**, jež posouvá dokumentární tvorbu k formátu docu-reality. Tento pořad, který vzbudil velký ohlas i kritiku, byl na podzim roku 2015 oceněn druhým místem na přehlídce Creative Forum v Berlíně.

Mezi další významné ostravské projekty z poslední doby se řadí například i dokumentární cykly **Fenomén underground**, **Příběhy železné opony** či **Raport o Velké válce**, oblíbené dětské pořady **Draci v hrnci**, **Šikulové**, nebo vánoční pohádky **Tajemství staré bambitky** a **Dvanáct měsíčků**. Ze seriálové tvorby si mimořádnou diváckou oblibu získal **Doktor Martin**. V současnosti se již pracuje na druhé řadě.

Jak se vyvíjelo Televizní studio Ostrava

1955 až 1965

- 1955** Na základě rozhodnutí Vlády ČSR z ledna 1954 proběhla výstavba nového televizního vysílače v Ostravě-Hošťálkovicích, kde bylo také vytvořeno první televizní studio na Moravě a ve Slezsku. Bylo vybaveno černobílými kamerami a filmovým snímačem 35 mm. Vysílalo především distribuční filmy a jen vlastní pořady. První vysílání pro Ostravsko se odehrálo 31. prosince 1955. Zpočátku se vysílalo jen dva dny v týdnu (ve středu vždy od 19.00 do 21.30 hod. a v neděli od 18.30 do 21.30 hod.), později čtyři dny (v úterý, ve čtvrtek, v sobotu a v neděli).
- 1956** V červenci tohoto roku začal v Ostravě pracovat první černobílý přenosový vůz. Vysílal první přímé sportovní přenosy, reportáže, přenosy z divadel a ze sálu U Havránka v Ostravě-Zábřehu také oblíbený pořad „Hádej, hádej, hadači“. Z malého studia v Hošťálkovicích byly vysílány i divadelní inscenace (jen živě včetně repríz), zpravodajství vysílalo filmový měsíčník. Dne 20. prosince byla radioreléovou trasou Ostrava propojena s Prahou, což umožnilo vzájemnou výměnu pořadů.
- 1957** Od ledna bylo zahájeno vysílání zpravodajského týdeníku „Ostrava hlásí“. Pořad byl vysílán vždy v pátek a 35mm film se vyvolával v Gottwaldově (dnešním Zlíně).
- 1963** Uskutečnil se první přenos z Ostravy do zahraničí v rámci sítě Interviže.

1965 až 1975

- 1968** Vytvoření nového televizního studia v Ostravě-Zábřehu (300 m²). Začala být používána modernější, avšak stále jenom černobílá technologie. Malé studio v Hošťálkovicích stále sloužilo zpravodajství.
- 1970** Zahájeno vysílání 2. programu Československé televize.
- 1971** Do provozu byl uveden první magnetický záznamový stroj firmy AMPEX. Od této chvíle nebylo nutné vysílat všechny pořady živě. AMPEX umožnil okamžitou kontrolu natáčené klapky, a tedy i opravu nepodařené sekvence. Pořady bylo možné reprízovat. Byl to velký kvalitativní skok s dopadem jak na techniku, tak na tvůrčí štáby.
- 1973** V květnu bylo zahájeno pravidelné barevné vysílání Československé televize. I když ostravské studio zatím nevladilo barevnou elektronickou technologii, začala výroba pořadů na barevný 16mm film (s vyvoláváním v Praze). Na podzim byla dokončena výstavba a zahájen provoz v novém studiu v přestavěném Divadle Petra Bezruče v Dvořákově ulici. Byla zde dvě studia (120 a 160 m²) s vlastními režiiemi, stříhovým pracovištěm se stroji AMPEX a odbavovacím pracovištěm. Byla zde možnost výroby a vysílání filmů, technická kontrola a také malá zvuková výroba.
- 1974** Zrušeno malé televizní studio pod vysílací věží v Ostravě-Hošťálkovicích.

1975 až 1985

- 1977** Nástup barevné elektronické technologie v ostravské televizi. Programovým a technickým pracovníkům začal sloužit nový sovětský přenosový vůz typu LOTOS.
- 1981** Nový barevný přenosový vůz MAGNOLIA sovětské výroby.
- 1982** V televizním studiu Petra Bezruče byla instalována režie a kamery v sovětské barevné technologii MAGNOLIA..
- 1985** Do provozu uveden mobilní záznamový vůz se stroji „AMPEX 2“, který byl využíván až do roku 1991, kdy vyjžděl společně s přenosovým vozem.

1985 až 1995

- 1986** V Ostravě začal pracovat nový barevný přenosový vůz TESLA, jenž nahradil starý sovětský barevný přenosový vůz.
- 1988** Nastala éra postprodukčního zpracování pořadů. Definitivní podoba nového pořadu již nevznikala jako dosud hned při natáčení na režijním stole, nýbrž dodatečnou kompletací v obrazové střížně.
- 1990** Zrušena filmová laboratoř a fotolaboratoř. Skončila výroba zpravodajství filmovou technologií.
- 1992** Zakoupen nový kvalitní dvoukamerový přenosový vůz SONY. Vůz byl okamžitě nasazen na nejrůznější žánry od inscenací až po sport. Rozdělení Československé televize na Českou a Slovenskou televizi.
- 1993** Zahájeno vysílání České televize v technicky kvalitnější normě PAL. V tomto systému vysílá prakticky celá západní Evropa a mnoho zemí světa.
- 1995** Ve studiu Petra Bezruče byl zahájen provoz nové digitální technologie SONY (režie, studiové kamery), což umožnilo poprvé v celé České televizi vyrábět ve standardním formátu 4:3 i širokoúhlém 16:9.

1995 až 2004

- 1995-6** Uskutečněna modernizace velkého přenosového vozu (nové kamery, záznamy, obrazová režie). Ve střížnách byly nasazeny první stroje digitál BETACAM, což radikálně zlepšilo kvalitu obrazu.
- 1997** Síť všech televizních vysílačů v celé České republice byla zásobována digitálním signálem ve formátu MPEG-2 přes satelit Kopernikus 2 (tzv. Czech Link) pro okruhy ČT1, ČT2, Prima a další. Dokončena výrazná modernizace obou studií ve studiu Petra Bezruče.
- 1998** Nástup nového digitálního záznamového média na diskové paměti (nárůst trikových možností a rychlosti přístupu, kvalitativní změna na on-line i off-line střížnách). Instalován nový čtyřkanálový diskový záznam ve velkém přenosovém voze, což, hlavně u sportu, umožňuje používat „vracečky“ a „zpomalovačky“ (slow motion).
- 1999** Výměna kamer pro celé zpravodajství.
- 2000** Zrušení páskových střížen ve zpravodajství a zavedení nové digitální technologie na bázi diskových záznamů. Poprvé v České televizi zavedena moderní technologie se společným (sdíleným) diskovým polem pro nabírací stanice, NL střížny i vysílací pracoviště.
- 2001** Dokončena přestavba haly v Ostravě-Radvanicích, kde vznikl nový velký natáčecí ateliér o celkové ploše 400 m². Natáčení probíhá přenosovým způsobem s přistaveným přenosovým vozem, většinou za účasti publika.
- 2002** Rozšíření dvou nelineárních obrazových střížen AVID o další kvalitní pracoviště AVID Symphony, které slouží hlavně pro on-line sestřih náročných typů dramatických pořadů (možnost barevných korekcí, titulkování, úprav zvuku a podobně).
- 2003** Propojení všech televizních studií a vysílačů pomocí digitální sítě Českého Telecomu na bázi optických vláken a náročných koncových zařízení. Tak byly opuštěny staré analogové televizní trasy Českých radiokomunikací. S tím ovšem souvisela náročná rekonstrukce (digitalizace) odbavovacího pracoviště ve studiu Petra Bezruče.

2005 až do současnosti

- 2005** Nákup nového digitálního 6ti-kamerového přenosového vozu. Začala příprava na zahájení zásadní rekonstrukce televizní technologie ostravského studia Petra Bezruče.
- 2006** Ve studiu Petra Bezruče byl na základě stále se zvyšujících požadavků na výrobní kapacity vybudován zcela nový režijní komplex RK1, který umožňuje práci v obou studiích SPB najednou. Zároveň však slouží i jako plnohodnotná náhrada stávajícího, dnes již dosluhujícího, ale stále plně funkčního režijního komplexu RK2. Kompletně byla obměněna technologie pro výrobu skrytých titulků, které vycházejí vstříc neslyšícím divákům. Zahájena byla výměna televizní výbavy redakce sportu s ohledem k nárůstu výroby pro samostatný sportovní kanál ČT, umožňující sestřih a odbavení materiálu přímo ze sportoviště.
- 2007** Vybudování nového režijního komplexu ke Studiu 3 v Radvanicích, čímž došlo k uvolnění přenosového vozu ČT TSO pro potřeby sportovního kanálu ČT. Režijní komplex umožňuje jak výrobu primárních materiálů, určených pro další zpracování, tak živé vysílání. Dokončení výměny technologie skrytých titulků, tentokrát pro on-line vysílání. Zavedení nového zpravodajského řídicího systému OCTOPUS, umožňující podstatné zrychlení přípravy vysílání a výroby zpravodajských pořadů. Komplexní rekonstrukce pracoviště TOP v návaznosti na technologii nově vybudovaného režijního komplexu RK1.
- 2008** V tomto roce byl veliký díl investic věnován předpokládanému přechodu na formát obrazu 16:9, to si vyžádalo výměnu zpravodajských kamer. V současnosti jsou všechna studia vybavena posledním existujícím modelem studiových kamer Sony v standardním rozlišení, což včetně přenosového vozu znamená celkový počet 19 kusů. Rekonstrukce záznamových a prepisovacích pracovišť. S výhledem budoucího vysílání České televize ve vysokém rozlišení (HD), investovalo TS Ostrava do technologie HDCAM. Z hlediska budoucího vývoje byl tento krok důležitý zejména v případě dramatické tvorby. Zvyšující se požadavky na aktuálnost zpravodajství formou přímých vstupů zpravodajských redaktorů z konkrétního místa, v konkrétním čase vedly k rozhodnutí vybavit Redakci zpravodajství ČT, TSO vlastním DSNG vozem, který je schopen živě přenést televizní signál prakticky z kteréhokoliv místa do televizního studia, a tím až k divákovi. Vůz se stal nedílnou součástí každodenní práce TS Ostrava.
- 2010** Dokončení modernizace nelineárních střížen na systém umožňující zpracování HDTV, tedy signálu s vysokou rozlišovací schopností. Rekonstrukce Režijního komplexu RK 2, vybudovaného v roce 1995, který jako první v ČT umožňoval výrobu ve formátu 16:9.
- 2011** Zahájení kompletní obnovy zpravodajského systému. V koordinaci s ČT Praha a TS Brno probíhá příprava zásadní změny technologie, a tím i práce na zpravodajských pracovištích. Hlavním cílem tohoto úsilí nebyla jen modernizace dosluhujících technologií, ale i zefektivnění a zlepšení práce redaktorů, tedy také výrazné zkrácení výroby zpravodajských příspěvků. ČT tak vyšla vstříc divákům s informacemi, které odráží bezprostřední a v daném okamžiku aktuální situaci. Tento přístup si vyžaduje nejen existence 24hodinového zpravodajského kanálu ČT, ale potřeba obstát v konkurenci s jinými.
- 2012** V koordinaci s ČT Praha a TS Brno probíhá další etapa přípravy zásadní změny technologie, a tím i práce na zpravodajských pracovištích, která byla zahájena v roce 2011. V souvislosti se stále se zrychlujícím tempem přechodu k vysílání s vysokou rozlišovací schopností (HD) bylo koncem roku 2012 zahájeno vysílání živých pořadů v HD kvalitě (např. Sama doma, Dobré ráno) ze studia TSO.
- 2013** Dokončení obměny technologie nelineárních střížen pro plnohodnotnou výrobu ve vysoké rozlišovací schopnosti (HD). Bylo vybudováno lokální digitalizační pracoviště TS Ostrava pro digitalizaci archivních fondů a začleněno do celotelevizní sítě.
- 2014** Byla zahájena obměna reportážních kamer Zpravodajství ČT za plně HD technologii; společně s plánovanou rekonstrukcí technologie byl toto nezbytným krokem k přechodu zpravodajského kanálu ČT24 na vysílání ve vysoké rozlišovací schopnosti (HD), plánovaném na červen 2016. Technologie Zpravodajství byla rozšířena o moderní technologii, využívající GSM přenosu signálu od redaktora do studia, včetně použití mobilů a tabletů.
- 2015** V I. kvartálu roku byla zahájena dlouho plánovaná rekonstrukce technologie Zpravodajství České televize.

Oslavy 60. výročí

Výstava

Od televise k televizi

- od 15. ledna do 31. července 2016
- Velký svět techniky v Dolní oblasti Vítkovic
- sestříhy ukázek z programového archivu, upomínky nejoblíbenějších pořadů, včetně dekorace a rekvizit, fotografie, sběratelské unikáty historické techniky, možnost vyzkoušet si práci s kamerou nebo klíčování do obrazu, pohádkové kostýmy, fotokoutek, replika staré hlasatelny a řada dalších zajímavostí a interaktivních prvků

Galakonzert

Galakonzert hvězd

- 16. února 2016
- multifunkční hala Gong v Dolní oblasti Vítkovic
- účinkují Marie Rottrová, Hana Zagorová, Věra Špinarová, Jaroslav Wykrent, Pavel Dobeš, Ewa Farna, skupiny Citron, Buty a další
- koncert moderují Magdalena Dietlová a Richard Krajčo

Klubový koncert

Konzert Jaromíra Nohavici a Jaroslava Wykrenta věnovaný oslavě 60. výročí TS Ostrava

- 17. února 2016
- Klub Heligonka, Ostrava
- Jaromír Nohavica a Jaroslav Wykrent

Dokument

- Česká televize v současnosti připravuje solitérní dokument věnovaný Televiznímu studiu Ostrava. Diváci jej uvidí v druhé polovině roku 2016.